

DE HEMEL

En God zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal er niet meer zijn; ook geen rouw, jammerklacht of moeite zal er meer zijn... Openbaringen 21:4

Op een dag sprak Spurgeon in een Engelse dorpskapel, en hij preekte over de hemel. Hij had het over de heerlijkheid van de hemel, hoe prachtig het daar is, en hoe geweldig het zal zijn om daar te zijn. Ik weet niet wat zijn Bijbeltekst was, of wat hij precies zei, maar er zijn in Gods Woord veel verwijzingen naar de hemel. Misschien was dit zijn tekst: *En God zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal er niet meer zijn; ook geen rouw, jammerklacht of moeite zal er meer zijn. Want de eerste dingen zijn voorbijgegaan.* Openb. 21:4. De hemel klinkt zeker als een prachtige plek, nietwaar? Het is een plek waar niemand meer sterft, er zijn dus geen begrafenis en geen begraafplaatsen. Kun je je voorstellen dat je nooit meer verdrietig bent? In deze wereld gebeuren veel dingen die ons verdrietig maken, maar in de hemel zal niemand zich ooit zo voelen. Heb je ooit gehuild? Vast wel, maar daarboven zul je nooit een traan in iemands oog zien. En hoe zit het met pijn? We weten allemaal wat het is om pijn te lijden. In de hemel hoeft niemand ooit medicijnen te slikken, of naar de dokter te gaan, of in een ziekenhuis te verblijven.

Er zijn geen ongelukken of ziekten, geen medicijnen, geen dokters, geen ziekenhuizen! De hemel is een heerlijke plek, en het beste van alles is het feit dat de Verlosser, de Heere Jezus Christus, daar is. Hij is het middelpunt van de hemel! Hij maakt de hemel tot een hemel! Als je de volgende keer in de kerk naar een preek luistert, denk er dan aan dat de predikant goed om zich heen kijkt, naar elke

persoon in de gemeente, en opmerkt of mensen belangstellend luisteren of aan andere dingen denken. Die dag keek Spurgeon ook naar de mensen, en merkte vooral een dame op met een hele mooie, grote glimlach op haar gezicht! Ze luisterde hoe hij over de hemel sprak, en terwijl ze daaraan dacht werd ze vervuld van vreugde! Ze verheugde zich erop daarheen te gaan. Later keek hij weer naar haar, en zag dat ze nog steeds die glimlach op haar gezicht had. Maar het viel hem op dat ze niet bewoog! Ze glimlachte wel, maar ze bewoog niet meer! Hoe kwam dat? Wat was er gebeurd? kun je het raden?

Spurgeon zei: "Vrienden, ik denk dat onze zuster daar dood is!" Onmiddellijk gingen enkele mensen naar haar toe, en hij had gelijk - ze was gestorven! Ze droegen haar lichaam de kerk uit, en haar dood midden in de preek maakte grote indruk op alle aanwezigen, vooral op Spurgeon zelf. Ik weet zeker dat iedereen die daar die dag was, nooit is vergeten wat er toen is gebeurd en wat het onderwerp van de preek was. Als je erover nadenkt, is dat dan geen mooie manier voor een christen om te sterven - te horen over de heerlijkheid van de hemel, en, terwijl je het hoort, er meteen naartoe te gaan? Ik heb mensen horen zeggen: "Gedraag je, anders ga je niet naar de hemel!" Het probleem is dat niemand van ons ooit goed genoeg kan zijn om daarheen te gaan. Daarom hebben we een Verlosser nodig. Alleen door op Hem te vertrouwen kunnen we naar die prachtige plaats gaan. Ik hoop dat jij daar ook naar toe gaat, en zelf ontdekt hoe heerlijk en mooi de hemel is.

Vertaald uit: A Fly on The Nose and 51 other great stories

